

Evropská integrace

Po ukončení 2. světové války se začaly objevovat názory, že když státy budou více spolupracovat, budou navzájem více propojené, budou mít více společných zájmů a nebudou mít tak důvod na sebe útočit. Protože v té době začala studená válka, týkala se evropská integrace pouze států západního bloku. V zájmu bezpečnosti do ní muselo být zapojeno i západní Německo, které bylo rozděleno na zóny pod správou jednotlivých států. Tato představa byla pro mnohé obyvatele Evropy velmi obtížná.

Německo se však od své nacistické minulosti dokázalo distancovat. Díky Marshallově plánu bylo již počátkem 50. let s Francií a Velkou Británií nejsilnějším státem západní Evropy. Tato situace se moc nelíbila hospodářsky slabším státům. Byl zde také špatný vztah mezi Francií a Velkou Británií.

NATO, Severoatlantická aliance – vzhledem ke studené válce vznikla roku **1949** jako první mezinárodní vojenská organizace západních evropských států a USA.

Rada Evropy 1949 - usnadňovala kulturní, sociální, vědeckou a jinou spolupráci evropských států. Zabývala se lidskými právy a právy menšin

Další organizace: Evropské společenství pro atomovou energii, Evropské hospodářské společenství – cílem byl společný evropský trh a společná celní politika a v roce **1993 Evropská unie**, kde vznikla myšlenka jednotné evropské měny eura, která by usnadnila mezinárodní obchod.

Dekolonizace

-proces, při kterém dochází k osamostatnění kolonií. Největší vlna proběhla po 2. světové válce a hlavně se týkala britských a francouzských kolonií v Africe a v Asii.

Roku 1941 Atlantická charta - prohlášení států, bojujících proti Německu, že všechny národy mají právo si zvolit formu vlády, kterou si přejí, a že těm, které byly násilím zbaveny samostatnosti, má být samostatnost vrácena. Původně se myslelo jen území, které okupovalo Německo a Japonsko. Po válce USA tlačily na Francii a Velkou Británii, aby daly koloniím samostatnost.

Velká Británie tak ztratila Indii, což se neobešlo bez velkého krveprolití, proto dekolonizaci zahájila sama. Nabídla koloniím samostatnost a dala jim možnost, aby vstoupily do **Britského společenství** a tak si Británie uchovala vliv na obchodní vztahy. Mělo to ekonomické výhody i pro bývalé kolonie.

Francie si chtěla kolonie udržet např. v Indočíně vojenskými prostředky. To budilo v koloniích velký odpor a spor přerostl v mnohaletou válku. Podobná situace nastala ve francouzských koloniích v Africe.

O koloniích, které získaly samostatnost, se hovoří jako o **státech třetího světa**. Byly hospodářsky, politicky i kulturně velmi zaostalé. Začal se zde uplatňovat mocenský boj mezi SSSR a USA ohledně pomoci rozvojovým zemím. Vlády v koloniích toho využívaly a využívaly pomoci ohledně dovozu potravin, technologií, zbraní apod.

Hnutí nezúčastněných zemí 1961 – organizace bývalých kolonií, nechtěli vstupovat do vojenských organizací a nebránily se hospodářské a kulturní spolupráci.

Prostuduj text a písemně odpověz na otázky:

1. Co je to integrace mezi státy ?
2. Kdy vzniklo a co je NATO ?
3. Jaký má úkol Rada Evropy ?
4. Kdy vznikla EU ?
5. Co znamená dekolonizace ?
6. Jaký byl rozdíl mezi Francií a Velkou Británií ohledně dekolonizace ?
7. Co jsou to státy třetího světa ?